

111

-12

729395

Dnia 29/VII 1949r. wyrzeczono mnie
z rodzicami i trójką z Łowicza. Jechaliśmy
2 tygodnie w ciężarówym wagonem
(28 osób). Przywieźli nas do powiatu

Radkowskiego, rejonu sieradzkiego
okr. sieradzkiego. Ponieważ miałam skoń-
czonych 16 lat więc musiałam pracować.

Wszystkich poraz mészerali po rozpluskwie-
nionych barakach, gdzie przeważnie były porz-
wane nie piće albo ich wogule nie było, trzeba
było samemu stawiać. Brat mój na przeg-
łku nie pracował bo był niezdolny, ale mnie
więc pomagał mamusi w domu, ojciec mój
pracował w lesie przy pitwornym chorwackim
miał chorą prawą rękę (po uszkiej operacji)
choja matka pracowała też ale później pod-
łaził zaczął pracować mamusia przestała chodzić
do pracy.

1947 1947

Pracowałam w polu przy kartoflach, kapusie
i t.d. Warunki były okropne, ziemia nieprzeorana
z wierzchu przeciana (mrowina) z nieprumykawo-
wanymi piętami. Już nigdy wyszłał nas
mnie na komandirówkę. Pierwsza była pu-
sernia, a potem to była zimna bezpałowa
śnieg i braty przy mroźku, pracowałam wtedy
w lesie przy spalaniu sęków, sękaki
przy oczyszczaniu, Les-derog 12 dni. Następna
była w lesie przy krowdnie pni, które są pom-
nigdy tej komandirówki, a raczej komarów,
kto tych bestii nie przechodził nie jest zdolny
sobie wyobrazić tego. Na komandirówkach było
z żywnością tylko lepiej jak na przykładzie. Tak
W piątek kupowałyśmy dwie duże kiedy z ywiliśmy
się grzybami i borówkami wzięliśmy nas w lesie
daliśmy wtedy prawie na cały dzień do lasu.
Piekturey zarabiali na tym. Dołki więc odwo-
ła odzwuwał brak myłki, soli i papierosów.

chydło i papierony może było kupić na pastu
 a sobi trzeba było przysrać, niecaż musiałam
 ze garścią soli wlecić cały poranek. Chomusia
 może nawet chorować. Pralowały nas bardzo
 ● w których przysyłał wójcio, balona z dżuwowa
 W początku upuszczałam dżuwowa modzeurwa
 dochoodrzy do 1 1/2 m irodniy była to rapka
 i niebezpieczne prace tam bardziej że rostałam
 no maś bez instrukcji (zastawione nam to
 narej inicjatywa) w narej bygadzie nkygo
 nie robiła, ale w innogda były spomy.
 Pracowałam przy wykopywaniu piasku i prasie
 waniu, na kocz przy spławie w tartaku
 przy katanu balanów była to praca pracoł
 sity wydobywałam z wody seetki ił był
 to cetyny mierigoo przed amnestią. Pmewer
 był to poderes wprny Bazyjsk - niemieckij
 wice raje były zmniejszone pracujocy dostawali
 200 gramow chleba, niepracujocy 400. Pabitar.
 dalekie wyprawy do poniałkow z bratem po
 kartofle

40 mody dochodziły do 50° stopni, ~~nie~~
w ~~określonym~~ po kartofle po kilkanaście km
i to z bradawic ~~nie~~ je było dostac za nam
ne tylko, a tu już rzeczy prosto nie było.
Podmrażalismy sobie wtedy ręce i nogi
gwałtem wtedy amputowano palec. ~~Wtedy~~
Po upływie czasu umarli wycięci dostali udostę-
szenie nam doł dopiero w 3 miesiące później
po wyjeździe wryptkach z państw. Trzymali
nas 1 an. Ojca, matkę, brata, mnie i jeszcze 2
rodziny umaraję na element niebezpieczny
Wychodziliśmy 26^{II} 1940 r. wadzieliśmy sobie
na włosa nękę, na swój koszt, bez niczyjej pomocy
wagony były przeobrażone dojei zadowolone z ich ca-
nprze do 10 stówek nie można się było dostać. Si-
dzeliśmy na stojakach po kilka tygodni w których
za biletami. Wtedy umarła pani Jakubowska. Kłosa
jechała z nami może lat ok. 50 /umarła w waga-
nie po wyjeździe z Suwałk. Jej brat, Zdzisław
Przetożył się 14 r. z czym w Suwałkach, pomyśle-
wpuścił go jako choręgo a nas pomimo wstępnich
sił nie. Coż zimy spędziliśmy w przegrodzonej
i z przegrodzonej wsi wsi prążyliśmy do
Dziatłowa abaku do 5. pływaliśmy z Czerechinska od
1940 planów, polski jechaliśmy z transportami na

W Dżatad-Abadzie zachorowałam na tyfus
 który na południu (mojej) dziesięć tysięcy ludzi
 leżało w szpitalu rozji i wiedziałam to nasz
 był przepiętny, nie leżałam sama, bo na
 drugi dzień przywieźli moją koleżankę też chory
 na tyfus. Byłam 3 tygodnie w szpitalu, co-
 dzień umierało po 5-6 osób ~~patrzyłam~~
 widać to straszne uwarzenie na mnie i myśle-
 tam ~~szła~~ i mnie to szkoda, straciłam kompletnie
 nie pamięć o tej stopniach i zapomniałam
 mój adres do ostatecznego wycofania do prowa-
 dzenia dysenterji, zabierając ludziami wotki i sił
 To powróci ze szpitala na 28 dni wyjecha-
 łam z matką i ojcem który przyjechał noc
 przed naszym wyjezdem do Persji przez
 autem. Brat mój został w Dżatad-Abadzie
 w wojku (5 dywizji). Przyjechał dopiero o wiele
 później z wojkiem ciężko chory do Persji
 i pokochał się w Teheranie, ale mamusi
 nie kochał już, ostatek mi rok nie żył 19

1967

- 6 -

z nią w drodze - Arabzie. matka moja
umarła w Teheranie w studenim cywilnym
szpitalu, a ja wstąpiłem wtedy do P.S.K.

~~1967~~
Grodzka Maria